

geretten bevares ved deltagelse i daghøjskole- og højskoleophold samt læreruddannelsen på dag- og aftenseminarier

Overordnet kan man sige, at Socialdemokratiet ligesom et stort flertal i Folketinget er uenigt med SF i, hvad der med rimelighed og overordnet set kan siges at være dagpengesystemets uddannelsesmæssige opgave. Vi mener som udgangspunkt, at når vi taler om fuldtidsuddannelser, så må disse foregå på SU eller andre uddannelsesydelser, mens uddannelser på dagpenge må være deltidsuddannelser. Det betyder, at vi finder det rimeligt med en ugentlig timetalsbegrænsning på de 20 timer.

Dette skal ses i sammenhæng med rådigheds-kriteriet og ikke mindst ud fra et ønske om at ligestille studerende, således at muligheder, tilbud og ydelser passer bedre sammen. Man kan dog stadig bevare dagpengereetten ved deltagelse under 20 timer om ugen i hf-enkeltfagsundervisning og i undervisning svarende til folkeskolens 8.-10. klassetrin.

SF tilkendegiver stor bekymring for højskolernes og daghøjskolernes eksistens, hvor der henvises til et faldende kursistgrundlag grundet ændringerne i § 62 a.

Socialdemokratiet mener nu nok, at årsags-sammenhænge er mere nuancerede, end SF får det til at lyde som. SF nævner således ikke med ét ord den positive beskæftigelsesudvikling som én blandt mange mulige forklaringer på det faldende kursistgrundlag. Sagt med andre ord: Der kommer altså ikke 60.000 flere i beskæftigelse i den private sektor, uden at en så gunstig udvikling smitter af andre steder i samfundet. Heldigvis, vil jeg sige.

Med hensyn til daghøjskolerne mener vi i Socialdemokratiet, at et daghøjskoleophold er en oplagt mulighed i forbindelse med en handlingsplan; det understregede jeg også ved førstebehandlingen af SF's oprindelige forslag. Men med til problemstillingen hører jo også, at langt hovedparten af de ledige finder et nyt job inden for de første måneder.

Tingene er derfor ikke så firkantede, som SF får det til at lyde, og i Socialdemokratiet mener vi ikke, at vi skal sætte aktivt ind på et tidspunkt, hvor det ikke er nødvendigt. Vi skal altså ikke tilrettelægge en arbejdsmarkedspolitik ud fra daghøjskolernes problemer med at skaffe kursister. Vi tilrettelægger en arbejdsmarkedspolitik ud fra behovene, hvor vi som sagt skal være opmærksomme på de gode jobmuligheder, der generelt set er for nyledige.

SF nævner i bemærkningerne til lovforslaget, at den socialdemokratiske ordfører – som ved den lejlighed var mig – fremførte problemerne med hensyn til arbejdsløses muligheder for at tage en uddannelse. Det er Socialdemokratiet også meget optaget af, og det vidner vores uddannelsespolitik om. Men vi er som sagt uenige med SF i, hvilke midler der skal tages i anvendelse, og det mener jeg er fair nok.

For ikke at blive taget til indtægt for noget, jeg ikke har sagt, vil jeg gerne kommentere spørgsmålet, som Socialdemokratiet rejste i forbindelse med første- og tredjebehandlingen af lovforslag nr. L 232 vedrørende beskæftigelsesmuligheder – altså ændringerne i § 62 a angående muligheden for at fortsætte med uddannelse på aftenseminarierne, hvis man mister sit arbejde. Socialdemokratiets opmærksomhed på problemet fremgik af tillægsbetænkningen, som Arbejdsmarkedsudvalget afgav.

Jeg vil gerne understrege, at det for Socialdemokratiet ikke er afgørende, hvordan der kan findes en løsning, og ministeren har nu nævnt i sin tale, at vi må finde nogle løsninger i det arbejdsmarkedspolitiske system. Vi ser frem til, at vi kan arbejde videre med spørgsmålet under udvalgsbehandlingen. Det centrale for Socialdemokratiet er, at mennesker, der kommer i denne situation, ikke må hindres i at afslutte uddannelsesforløbet.

Med disse ord skal jeg på Socialdemokratiets vegne afvise SF's forslag.

Ulla Tørnæs (V):

Efter Venstres opfattelse var de ændringer i lov om arbejdsløshedsforsikring, der blev vedtaget sidste efterår, et skridt i den rigtige retning, og derfor støttede Venstre regeringens forslag om opstramning af reglerne for at kunne følge et uddannelsesforløb samtidig med, at man modtager dagpenge.

Vi finder ikke, at der er sket nogen epokegørende ændringer af forholdene siden sidst, og vi finder således ikke, at der er grundlag for en lovændring af den karakter, SF foreslår her. Forslaget er som nævnt en genfremsættelse af et forslag fra foråret, og i lighed med, hvad vi sagde under behandlingen af L 232, skal jeg meddele, at Venstre ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

En veluddannet befolkning er efter Venstres opfattelse Danmarks bedste råstof, og vi støtter naturligvis varmt, at man uddanner sig. Men uddannelse må aldrig blive en hæmsko for et